जिहरेद्रत्यादि। भटेबें। धेर्मू द्वि सिद्धार्थाः खेतमर्पपाजिहरे १४ सर्गः धृतामङ्गलार्थ वहै जै। प्रापणे व्यथमहेति खेजिः महस्वपाद्यो भ॰ रिति प्रकृतेजिः गावश्च श्वालेभिरे स्पृष्टाः लभद्वी ङ्वंप्राप्ती श्वाङ्पूर्वः स्पर्भनेऽपि कर्माण रूपं महास्वाणि प्रचृद्धपुदः तेजित वन्तः भटादति विभक्तिव्यव्ययेनानुषच्यते द्युवतेजने ह्यान् श्वात्मिच्हां चत्रः किमेते युद्धकुमलान वेति ज्ञाञ्चववाधने स्पृद्धमनुद्रोति मं॥ ६९॥

चनुः खद्गान् ममार्ज्य मस्ज्य परश्वधान्। अचच्चके समानेभे ववसे वुभुजे पपे॥ ८२॥

ललुरित्यादि। खद्गान् ललुर्यहीतवन्तः ला त्रादाने ममा जि॰म॰ जुञ्च विश्रद्धान् कतवन्तः तथा परश्रधान्यरपूर्न् श्रोधितवन्तः म्हजेरजादी संक्रमे विभाषा दृद्धिः योद्धिभिर्वच्यमाणैः श्रलञ्चके श्रलङ्कृतं समालेभे समालक्षं ववसे क्रादितं वसश्राकादने वुभुजे भुक्तं पपे पीतं भावे लिट्॥८२॥

ललुरित्यादि। भटाः खद्गान् यहीतवन्तः लल यहे ममार्जुः भें खद्गान् ग्रद्धान् चत्रुः तथा परश्चधान् परग्न्यम् मस्जुः भोधित वन्तः स्जलग्रद्धीः स्जोऽकिङिति त्रिवैति रूपदयं श्रलञ्चत्रे थे। द्वृ भिरिति वच्चमाणेन सम्बन्धः समालेभे श्रनुलेपनं कृतं ववसे श्राच्छादनं कृतं वसललृतीः वुमुजे भुत्रं भुजधी वाणेभचे पपे पीतं पापाने सर्वत्र भावे ठी॥ ६-२॥